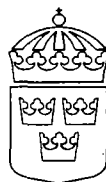

Finansutskottets yttrande

1990/91:FiU2y

Regeringens redogörelse för behandlingen av riksdagens skrivelser

1990/91
FiU2y

Till konstitutionsutskottet

Konstitutionsutskottet har berett övriga riksdagsutskott tillfälle att yttra sig över regeringens redogörelse för behandlingen av riksdagens skrivelser (skr. 1990/91:15). Med anledning av skrivelsen har väckts en motion, 1990/91:K15, av Daniel Tarschys (fp).

Finansutskottet får anföra följande.

Behandlingen av de ärenden som hör till finansutskottets beredningsområde redovisas i skrivelsen under de avsnitt som avser finansdepartementet och civildepartementet. Utskottet har granskat skrivelsen i dessa delar och därvid noterat vissa smärre oklarheter, som dock alla har kunnat klaras ut genom underhandskontakter direkt med regeringkansliet. Oklarheterna har bl.a. gällt redovisningen av finansutskottets betänkanden med anledning av kompletteringspropositionen, s.k. åtgärds paket, där vissa delar berör andra departement än finansdepartementet. Dessa delar av ärendet redovisas kortfattat med uttrycket "ärendet bereds". En närmare undersökning visar emellertid att ärendet i många fall redan har slutbehandlats hos resp. departement, men kännedom om detta har inte nått finansdepartementet. Enligt uppgift pågår nu en översyn av granskningsrutinerna med sikte på att denna brist i redovisningen skall kunna åtgärdas i framtiden.

Utskottet har i övrigt inget att erinra mot det sätt på vilket de redovisade ärendena har slutbehandlats, ej heller mot de ärenden som står upptagna som ännu inte slutbehandlade. Utskottet noterar med tillfredsställelse att årets redogörelse är mer lättläst och tydligare uppställd än föregående års.

I motion K15 av Daniel Tarschys (fp) redovisas några exempel på när regeringens användning av uttrycket "slutbehandlat" inte har använts på ett enligt motionärens mening riktigt sätt. Motionären uttrycker önskemål om en förändrad redovisningspraxis i framtida skrivelser. I den mån riksdagens framställningar avser åtgärder och resultat snarare än utredningar bör således ett ärende under inga omständigheter anmälas som slutbehandlat innan de begärda åtgärderna har vidtagits eller de avsedda resultaten kan framvisas. Även i de

fall där riksdagens framställning går ut på att en utredning bör föranstaltas finns det skäl att redovisa inte bara beställningen utan också resultaten för riksdagen, anför motionären.

Finansutskottet anser att det finns fog för de principiella synpunkter som framförs i motionen. Finansutskottet har inte anledning kommentera de konkreta exempel som redovisas i motionen från socialdepartementets område, men exemplen visar enligt utskottets mening på ett generellt problem vid redovisningen av behandlingen av riksdagens skrivelser.

I de fall riksdagen hos regeringen begärt att en utredning skall tillsättas torde det vara till fyllest att ärendet avslutas med att utredningen tillsätts. Det får sedan ankomma på riksdagen att på lämpligt sätt följa utredningens arbete och dess förslag och utifrån detta föreslå de åtgärder som anses befogade. Det är också en god praxis att regeringen efter sedvanligt remissförfarande redovisar sitt ställningstagande till utredningsförslagen.

I de fall där riksdagen ger regeringen ett direkt uppdrag att antingen återkomma till riksdagen med förslag eller genomföra åtgärder på visst sätt bör regeringen återkomma till riksdagen med det konkreta förslaget eller ange på vilket sätt åtgärden genomförts. I det senare fallet kan det, som motionären anför, inte anses vara till fyllest att regeringen endast lämnar ett utredningsuppdrag till en myndighet och därmed avskriver ärendet. Regeringen har frihet att välja hur uppdraget skall utföras och vilken myndighet som skall göra det, om inte riksdagen uttryckligen ställt särskilda villkor, men det förefaller naturligt att regeringen inte avför ärendet förrän den begärda åtgärden genomförts. Det är därför rimligt att regeringen ägnar särskild uppmärksamhet åt redovisningen i de fall riksdagens beslut bygger på initiativ från utskottets sida, dvs. besluten går utöver vad som exempelvis föreslagits i propositioner.

En utförlig redovisning från regeringen minskar emellertid inte varje utskotts ansvar för att följa och utvärdera de beslut man medverkat till. Riksdagen har vid flera tillfällen de senaste åren uttalat, bl.a. på förslag av konstitutions- och finansutskotten, att riksdagen bör ägna större uppmärksamhet åt att följa upp de beslut som fattats. Detta åligger i första hand utskotten.

Finansutskottet har med dessa synpunkter velat fästa uppmärksamheten på några av de generella problem som exemplen i motion K15 är uttryck för. Det ankommer på konstitutionsutskottet att göra ytterligare överväganden med anledning härav och eventuellt föreslå en ändrad redovisningspraxis.

Stockholm den 14 december 1990

1990/91:FiU2y

På finansutskottets vägnar

Hans Gustafsson

Närvarande: Hans Gustafsson (s), Anne Wibbe (fp), Roland Sundgren (s), Lars Tobisson (m), Arne Andersson i Gamleby (s), Gunnar Björk (c), Per Olof Håkansson (s), Rune Rydén (m), Iris Mårtensson (s), Lisbet Calner (s), Arne Kjörnsberg (s), Filip Fridolfsson (m), Lars De Geer (fp), Ivar Franzén (c), Carl Frick (mp), Marianne Carlström (s) och Maggi Mikaelsson (v).

1990

1991

1992

1993

1994

1995

1996

1997